Politikai forgatókönyvek

X 321.6
X 384 TILOS

Kár, hogy munkám és helyzetem arra kötelez, hogy a magyar és a világpolitikát minél jobban kövessem és próbáljam megérteni. Szívem szerint megkérném családomat és barátaimat, négy-öt évente értesítsenek, mi a helyzet, itt vannak-e még ezek, a többit úgyis sejteném az árakból meg az utcanevekből. Ha az utcaneveket már nem írják latin betűvel és csak minden ötödik ember beszél magyarul Budapesten, akkor ezek győztek.

Előzmény: Élet és Irodalom, 2004.01.16. E.I.: Krisztus származásáról

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER

Az is felrémlett lelki szemeim előtt, mi lett volna, ha ilyen rendkívül felkészült és hazafias politikai elit lett volna már 1980 táján Magyarországon, mely komoly PR-munkával idomította volna a lakosságot a Szovjetunióba való belépésre. Jogtudósaink szorgosan tanulmányozták volna a szovjet alkotmányt a minél zökkenőmentesebb jogharmonizáció érdekében, elmés reklámok tették volna fel a kérdést: *„Lehetek-e eladó a moszkvai GUM-áruházban?"* vagy *„Szerezhetek-e diplomát Rosztovban, mint Horn Gyula?"* Derék, minden strapát kibíró közgazdászaink vaskos könyveket írtak volna a hiánygazdálkodás előnyeiről és a KGST jóléti rendszerváltozásának jövőjéről, újságos standjainkon pedig máris csak a Népi Pravda (szerkesztő: *Eötvös Pál*) és a 168 szovjet Óra (szerkesztő: *Mester Ákos*) lenne kapható. Akkor az Ügynök a Magyar Tagköztársaság élére kerülhetett volna, és csaknem negyed századdal korábban érte volna el élete áhított célját, akárcsak mi magunk, a nép. Aztán most az sem kizárt, hogy az Európai Unióban annyira cudarul mennek majd a dolgok, hogy egyre többen akarnak menekülni a zöldhatáron át Oroszország, Ukrajna, Románia, Szerbia és Horvátország felé, nem is szólva Svájcról, melyet ellepnek a francia, német és osztrák menekültek. Az elszántabbak ócska lélekvesztőkön nekivágnak a tengernek Törökország vagy Észak-Afrika partjai felé, Isztambulban máris ágrólszakadt németek százezrei koldulnak az utcán, elvállalva a legalantasabb munkát is.

De hát vissza a jelenbe, mire e sorok napvilágot látnak, már az Ügynök is elmakogta ország- és nyelvrontó beszédét, s az összes valamire (egyvalamire) -való újságvigéc és marxista egyetemi politológus kielemezte és végképp eltörölte *Orbán Viktor* beszédét, mely félelmet és aggodalmat keltett Éliásban, Tóbiásban, sőt még az egy tál dödöllében is. Az egyik népszavás kis vigéc aljasnak és demagógnak nevezte az *Orbán*-beszédet, melynek *„színvonala egy második osztályú vidéki kampánybeszédhez volt hasonlatos"*, Orbán tele volt kárörömmel az ország nehéz helyzete miatt és „tartalmatlan történetekkel" próbált félelmet kelteni. Ha nem tudnám, hogy 2004-et írunk, azt hihetném, valami nyomorult dzsinn visszalökött 1947 tájára, amikor a magyar nép a kommunisták vezetésével végre leszámolt a polgári csökevényekkel és a klerikális reakcióval. A kitűnő tollú és jó nevű politikus és közgazdász, a termékeny közíró, *Bauer Tamás* a Népszabadságban (február 11.) A Tilos és a szabadság című terjedelmes cikkében veszi védelmébe az Orbán Viktort gyalázó, felolvasott SMS-t. Kimutatja, hogy a politikai közbeszédben elfogadható, ha valakit patkánynak neveznek (mi ezt már korábban is sejtettük), meg hát Orbán lefasisztázása mögött is jogos félelmek és indulatok húzódnak meg, hiszen ugyan *„Orbán nem fasiszta, nem antiszemita, de nem is demokrata"*. *„Az antiklerikalizmus újjáéledése sem véletlen"*, mondja Bauer, utalva a *„Pusztuljanak az egyházak!"* jókívánságára, s *„az, ami a Tilos Rádióban elhangzott, része a szabadságnak, amit 1989-ben megszereztünk magunknak."* Nos, igen, az SZDSZ megszerezte magának ezt a szabadságot, most már ideje lenne ezt a jogosítványt a szabadság vályújához később érkezett birkanépre is kiterjeszteni, hadd mondjuk mi is ki nyíltan az eddig csak finoman hazaárulónak, idegenszívűnek és tolvajnak nevezett élősködőkről, hogy kommunista patkányok. Csak aztán ne legyen ebből se harag!

Bizony, jó lenne egy kis nyugalom, jó lenne, ha nem kellene riadtan egyik csatornáról a másikra menekülni a televízió képernyőjén is, csak egy percet legalább *Kovács* nélkül, csak egy irgalmas órát a valóságshow-k bérhülyéi és a délutáni közpornográfia kibeszélői nélkül, csak egy normális országot a szociálliberális hazugságzuhatag nélkül, mielőtt tényleg beleőrülünk abba, amiről Orbán Viktor beszélt: hogy minden másként van, és mindennek éppen az ellenkezője igaz – megint, ahogyan egyszer már volt, 1945-től 1989-ig, a most uralkodó demokraták diktatórikus fénykorában, akiről ha egy Bauer azt mondta, hogy nem jó elvtárs (ma: nem demokrata), már vitték is a *Sztálin* (Népköztársaság, Andrássy) út 60-ba, fényképészhez, mielőtt új sminket raktak fel, s frissen manikűrözték.

Ezek sosem hagyják abba, hiszen lételemük, hogy üldözzék őket, miközben ők üldöznek. Az Élet és Irodalom (Zsizny i Lityeratúra) február 6-i számában még mindig folytatódott a vita *Eörsi István*, egy másik kiválóság írásával kapcsolatban, mely Krisztus származását firtatta, miután a Tilos Rádió egyik munkatársa oly szellemesen fattyúnak nevezte a Megváltót. (*„Nem szabad megijedni a szavaktól"*, mondta a hitvány alak, vagy, Bauer Tamás licenszével élve, a patkány.) Egy *Bitó László* nevű homo erectus Szerelemgyerekből a szeretet prófétája címmel ismét a Tilos Rádiót próbálja utólag igazolni, amikor hosszan magyarázza a zsidóság szokásait és véleményét a házasságtörésből származó gyermekről, a mamzerről. *„Mivel Mária sosem vallotta be, hogy gyermekének ki az apja, feltételezhették, hogy házas ember volt, tehát a gyermeket mamzernak kellett tekinteniük. Valószínűleg Jézus éppen ezért nem vett magához feleséget. Ha Mária hitt is abban, hogy a Gábriel nevezetű férfiú – akinek látogatása alkalmával esett teherbe – tényleg isten küldötte volt, ezt ki nem mondhatta (…) mert ez olyan istenkáromlás lett volna, amelyért biztosan halálra kövezik."* Nem idézek többet a cikkből, mely „természetesen" tagadja Krisztus istenségét és feltámadását, viszont elismeri, hogy a szegény mamzer azért civilizációnk egyik meghatározó egyénisége volt. Jó, hát nem egy *Lukács György*, egy *Imre Kertész*, netán egy Eörsi István, de hát azért megveregetjük a vállát, még ha kissé túl sok a rá emlékeztető kereszt és más célra jobban hasznosítható templom, tennék hozzá néhányan a bátrabbak közül. A „fatytyúzáson" felháborodó *Süveges István* kiskunsági főesperest Eörsi István, a neves katolikus teológus nemcsak kioktatja Szűz Máriával kapcsolatban ugyanitt, az Élet és Irodalomban, hanem azt mondja, a főespere*s „a közgondolkodás elmaradottságát"* példázza és erősíti tovább. Ez a hang jól ismert korábbi korokból, igazi Szabad Néphang, a klerikális reakciót a haladás nevében kioktató hang, mely megint elemében van, hiszen egy vallás- és életellenes kormányzat védelmében fröcsöghet, mely egy olyan Európai Unióba „vezeti be" Szűz Mária országát, ahol az alkotmányt és a törvényeket hétpróbás szabadkőművesek diktálják, s ahol Franciaországban, az egykor „legkeresztényibbnek" nevezett or-

országban betiltják a vallási jelképeket az iskolákban, s büntetik a holokauszt tagadását. Bármely más vallási, erkölcsi vagy tudományos igazságot szabad tagadni, de Azt nem. Egy a Holokauszt, és minden túlélő az Ő prófétája?

Mindenesetre egy nagy szocialista gondolkodó, *Juhász Gábor* szerint Orbán Viktor *„kiengedte a palackot a szellemből"*. Ott voltak rengetegen a média nyálcsorgósan felhevült képviselői, de senki sem mert szólni. Lehet, hogy ezentúl így kell mindenkinek mondani, egészen az elvonókúrái g. Az egymásba akadó szavú posztbolsik és a szóban és írásban folyékony, mondhatni cseppfolyós, sőt cseppfertőző Egyiptomi Rabság Pártja számára az ismert, ám még ellenséges világ egyetlen monumentális Orbán Viktorban manifesztálódik, aki ha megszólal, vagy hazudik, vagy uszít, vagy nem őszinte. Ezt a gyűlöletet *Freud* igen jól megmagyarázta, lényegében a belülről kivetülő félelem, agresszió, kisebbrendűségi érzés és bűntudat hoz létre ilyen démont, akiben az Ősgonosz megtestesül. Volt nekem egy *Hirsch* nevű osztálytársam (más néven később jeles rendező lett), az egészen agresszív tudott lenni, ha úgy érezte, nem szeretik eléggé. Ilyenkor terrorizálta a gyengébbeket, és mivel ilyenkor joggal érezhette, hogy nem szeretik eléggé, kénytelen volt újabb büntetéseket eszközölni. Ezen a lélektani alapon működik mind a mai napig az izraeli demokrácia. Ez azért jutott eszembe, mert most már nemcsak Izrael akar az Európai Unió tagja lenni, de Palesztina is bejelentette csatlakozási szándékát. Azért az már valóban szép dolog lesz, ha az Európai Unió tagjaiként robbantgatják és lövik egymást örökös gyönyörök közt. De ez mind semmi, lassan az egész világ felvételét kéri az Európai Unióba, és akkor visszajutunk a kiinduláshoz, mert ha mindenki tag lehet valahol, mint az Írószövetségben *Parti Nagy Lajos* (és *Görgey Gábor*, aki ötvenévi tagság után fontolóra vette, hogy szintén kilép *Döbrentei* beszéde miatt), akkor nincs is értelme az egésznek. Ki kell lépni, vagy lépjen ki belőlünk az Írószövetség és az Európai Unió. Imre Kertész már jó tíz éve kilépett az Írószövetségből *Csoóri Sándor* miatt, meg is kapta a jutalmát, no nem azonnal, de mégis, Csoóri meg itt maradt Nobel-díj nélkül. Logikus tehát a következtetés, hogy a Nobel-díj felé vezető út első grádicsa maga a kilépés.

Nálunk minden valamirevaló ember távlatokban gondolkodik, és amióta leváltották a Statisztikai Hivatal elnökét, annyira javulnak a gazdasági mutatók, mint *Rákosi* elvtárs idejében. Szeretnék kivándorolni egy nálunk fejletlenebb országba, minden megoldás érdekel. Amíg a vamzerek fel nem jelentenek mindenkit. Ajánlatokat „mamzer" jeligére kérek a kiadóba. ■

Passzív rezisztencia

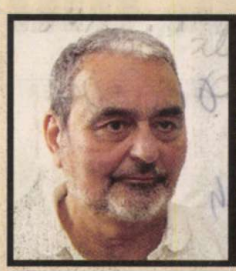

„Új Bábelt élünk, a fogalmak pokoli zűrzavarát. Gyalázatos hazugok megrontották a szavak becsületét."

Karinthy Frigyes

SZALAY KÁROLY

Vagyis a nem cselekvésben, az együtt nem működésben kifejtett ellenállás formája.

Hallgatom február 5-én a Kossuth déli híreit. *Balczó Zoltán*, a hajdanvolt MIÉP, most a Jobbik elnökhelyettese meghirdette a passzív rezisztenciát.

Mielőtt passzívan rezisztálunk, célszerű lenne tudni annak múltját, történetét, s legkivált azt, hogy manapság mi lesz a következménye a Jobbik történelmi veretű jelszavának?

Kezdjük ott, hogy a passzív rezisztencia a szabadságharc leverése után alakul ki, a megszálló, elnyomó osztrák-cseh-morva hatóság ellenében. Az ellenállásban elsősorban a birtokos nemesek, értelmiségiek, polgárok és honoráciorok vettek részt, akiket az osztrák elnyomás egzisztenciájukban fenyegetett. Miért? A jobbágyfelszabadítás megrendítette anyagi helyzetüket. Földjeik a „hagyományos" formában nem voltak tovább művelhetők. Azután. A nemesből lett tisztségviselők, az értelmiségi foglalkozásúakat a beáramló csehmorva-sváb tisztviselő réteg létében veszélyeztette. Ezért visszavonultak minden közéleti szerepléstől, megtagadták a hivatalokkal való mindennemű kapcsolatot, s különösképpen halasztgatták az adófizetést; negyvennyolc előtt ugyanis a nemesség feudális kiváltsága volt az adó nem fizetése. A jobbágyra, a polgárra hárították ezt a tevékenységet. Nem vállaltak hivatalt, nem vettek részt közmunkában és elszabotáltak minden olyan intézkedést, amely feudális jogaikat csorbíthatta. Ennek a passzív rezisztenciának sok történelmileg retrográd eleme, vonzata, salakja volt, de el nem vitatható tőle, hogy volt *Habsburg*-ellenes éle is. Már ha a semmittevésnek lehet éle egyáltalán.

Jókai Mór legszebb regényei a szabadságharcról és erről a korszakról, a passzív ellenállás időszakáról szólnak. Nevetségesen, kigúnyolva ábrázolta a nyakunkra települt morvákat, cseheket, olyannyira sikerrel, hogy a cseh és a morva családnevek túlnyomó többsége ma is nevetséges felhangú. A velük szembeszegülő passzív ellenállók is humorosak, de ambivalensen azok. Rokonszenvesek és csupán humorosak, amikor lényükből a passzív ellenálló domborodik elő, de elmarasztalandók, amikor a társadalmi megújulást szolgáló intézkedések, rendeletek ellen is fordulnak.

Vagyis a passzív rezisztencia már a maga korában, Jókai szemüvegén által sem volt egyértelmű magatartás. Ma viszont az, ahogyan legalábbis Balczó Zoltán azt előadta. Negatív és elítélendő magatartás. Mielőtt felhorkannának, megmondom, miért. Csak némi logika, praktikus ész szükségeltetik hozzá.

Kezdjük azon, hogy a magyar társadalom megszavazta a csatlakozást. Ezt a népnemzeti szándékot államok közti szerződés szentesítette. Ha most utólag nem tetszik a dolog, méltóztattak volna elmenni szavazni a passzív rezisztencia helyett, és nemet mondani a csatlakozásra. Ehelyett azonban az ostoba politikusok sugalmazására otthon maradt a magyar nép számottevő része és a kisebbség döntött helyette is. Ilyenformán a modern kori passzív rezisztencia elszenvedte első nagy kudarcát.

Olvasom némely jobboldali eszmetársam publicisztikáját, amelyben a nemzet szuverenitásának elvesztéséről, a magyar nyelv, a magyar kultúra megszűnéséről, az Európai Egyesült Nemzetekben való felolvadásról sápítozik.

Erre „szokják" mondani, eső után köpönyeg. Agitáltak volna a választások előtt, hogy menjetek szavazni és mondjatok nemet.

Úgy viselkedik a logikus gondolkodásra képtelen, netán praktikus ésszel meg nem áldott jobboldali, konzervatív, nemzeti elkötelezettségű ember, mint az, aki gödörbe esett és sápítozik, hátha kihúzza valaki onnét. De előre megmondom, senki sem fogja kihúzni. Ahelyett, hogy azon meditálna, mit kellene csinálni, hogy kisebbítsük a bajt, passzív rezisztenciára buzdít – a gödör fenekén.

Kedves olvasó, gondold csak végig! Ha már benne vagyunk és előnytelen szerződést kötött pártunk és kormányunk az EU-val, mi mást tehetünk, mint leszavazzuk a nemzetáruló MSZP-t és SZDSZ-t, hogy minél kevesebb képviselőjük kerüljön be az EU parlamentjébe, ahol még képviselhetnek bennünket a mi embereink. Ha szót fogadunk a Jobbiknak és nevezetesen Balczó Zoltánnak, tág teret engedünk az MSZP- és az SZDSZ-képviselőknek, akik néhányszor már rútul cserbenhagytak bennünket. Még van egy utolsó lehetőség! A 24 képviselői helyre nemzeti elkötelezettségű pártok tagjait kell beszavaznunk, lehetőleg mind a 24-re, hogy posztkommunisták ne férjenek be az Európai Unió parlamentjébe, a számunkra kialkudott keretbe.

A nemzeti érdek tehát pontosan az ellenkezője annak, amit Balczó Zoltán és a Jobbik meghirdetett. Az ostoba tévériporter azt kérdezte *Csurkától*, hogy van az, hogy önök ellenezték a belépést az EU-ba, s most mégis indulnak a képviselő-választásokon. Hát azért, kis hülyéim, mert Csurka tudja, hogy most a passzív rezisztencia az MSZP és az SZDSZ érdekeit szolgálja. S kérdem tisztelettel: kinek használ a Jobbik ezzel az ostobasággal? ■